

Bohoslužby 24.05.2020

Vzdych: „*Hospodin, počuj moje slová, všimni si môj vzdych! Vypočuj moje hlasné volanie, Kráľ môj a Boh môj, lebo sa k tebe modlím! Hospodin, ty zrána počuješ môj hlas. Ráno ti pripravím obetu a počkám.*“ Amen (Ž 5,2-4)

Úvodná pieseň: Žalm 67 - Ó, Pane, zmiluj sa nad nami...

Vzdych: „*Nech sa radujú všetci, čo sa k tebe utiekajú, a nech naveky plesajú! Ochraňuj ich a nech jasajú v tebe tí, čo milujú tvoje meno.*“ Amen (Ž 5,12)

Modlime sa:

Pane a Bože náš, prichádzame k Tebe, ako sme aj spievali, s prosbou o požehnanie. Ale prosíme, odpusť, že pod požehnaním často rozumieme naše želania a všetko čo sa dá zahrnúť do kategórie dobrých vecí. Odpusť, že často nevnímame ako požehnanie tie udalosti v našom živote, ktoré nás potrápia, a veci, ktoré ľudsky hodnotíme ako zlé. Odpusť, že toľkého požehnanie sa ukrátíme práve preto, že vidíme len obal, a odmietame prijímať, odmietame ďakovať, pozrieť sa, čo je skryté v ňom pre nás.

Prosíme teda, daj nám otvorenosť prijímať všetko tak z Tvojich rúk, že vieme: bohobojným všetko slúži k dobrému. Tak nám pomôž odhaliť Tvoje úžasné zámery a dary, ktorými nás chceš obohatiť. Veď nás k tomu aj pri počúvaní Tvojho slova, aby sme pochopili nielen krásu, ale aj hĺbku zvesti, ktorou sa chceš dotknúť našich srdc a životov, aby sme Ťa potom skutočne mohli velebiť a oslavovať Tvoje meno, odzrkadľovať Tvoju slávu - ktorá sa prejavuje v láske k ľuďom.

Ty vieš, čo nám treba, veríme a vyznávame, že nás doposiaľ viedla Tvoja добрota a milosrdenstvo. Prosíme, aj teraz nás potvrd' vo viere a Duchom svojim odkry pred nami tajomstvá Tvojho slova. V mene Pána Ježiša Krista Ťa o to prosíme, vypočuj nás. *Amen*

Text, kázeň: Mt 7,28 - 8,1-4 **Uzdravenie malomocného**

Keď Ježiš skončil túto reč, zástupy žasli nad jeho učením. ²⁹ Učil ich totiž ako taký, čo má moc, a nie ako ich zákonníci. ¹ Keď Ježiš zostúpil z vrchu, išli za ním veľké zástupy. ² Tu prišiel k nemu malomocný, klaňal sa mu a hovoril: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.“ ³ On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“ A hneď bol čistý od malomocenstva. ⁴ Ježiš mu potom povedal: „Nie aby si o tom niekomu hovoril. Choď však, ukáž sa kňazovi a obetuj dar, ako prikázal Mojžiš — im na svedectvo.“

Milí Bratia a milé Sestry! Pán Ježiš po ukončení svojej kázne zostupuje z vrchu. Je obklopený nielen svojimi učeníkmi, ale aj veľkým zástupom. Jeho slová zneli predovšetkým Jeho učeníkom, ako akési programové vyhlásenie a výklad zákona, ale bola to verejná reč, pred všetkými. „*Zástupy žasli nad jeho učením, učil ich totiž ako taký, čo má moc, a nie ako ich zákonníci*“. On však **nielen vyšiel na vrch**, aby tam vyriekol dôležité veci, ale **aj zostúpil** do každodenného života, aby liečil a

vyslobodzoval biednych. **Nielen** učil ako taký, čo má moc, ale moc Božieho kráľovstva prenášal aj do života ľudí. **Nielen** zvestoval tajomstvo nebeského kráľovstva, ale aj pomáhal tým, čo prichádzali k Nemu, aby sa nad nimi zľutoval.

A teraz nastane situácia, keď k Nemu pristupuje niekto, kto **sa uchádza o túto moc**. Je isté, že tento malomocný nebol na vrchu, ani nemohol byť a tak Ježišovo učenie nepočúval, ale sa uchádza **o moc, ktorá stačí** na vyriešenie jeho života. Prichádza, pretože zrejme o Ňom počul a vie, kto je Ježiš. Hľa, aj tu sa potvrdzuje, že viera je z počutia (Rm 10,17). Aké zaujímavé je zamyslieť sa nad tým, že **niekto** počuje a pochybuje alebo rovno odmieta, a **iný** počúva, zaujme ho to a v jeho srdci sa to uchytiť. Počuté vie prijať, na seba aplikovať.

Je tu istý rozdiel medzi zástupom a malomocným. **Zástup** je tu preto, lebo chce **počuť Ježiša**, určite je to veľký zážitok... ako aj my so zážitkom počúvame kázeň, ktorá nám zaujímavovo vysvetľuje Božie slovo. Avšak **malomocný** je tu preto, lebo **chce niečo prijať a prežiť** vo svojom osobnom živote. **Oni** sa tešia z počutých slov, **on** hľadá pomoc, vyznávajúc tým vlastný neutešený stav.

Bratia a Sestry, iste aj vy pozorujete, že väčšinou **ku viere** má bližšie ten, kto je v nejakej biede, v núdzi; ten, kto hľadá pomoc a túži po nej. **K viere** má asi bližšie ten, kto sa rád chytí hoci čoho, kde sa mu naskytá nádej. Zo všetkých predstaviteľných možností mohol byť na tom **najhoršie** práve malomocný človek, pretože **pre neho vtedy žiadna nádej neexistovala** a jeho nemoc ho úplne vyradila zo života a spoločnosti tak v spoločenskom ako aj v kultickom zmysle. Takýto ľudia sa právom pokladali za zomrelých už za života. Napriek tomu malomocný neprichádza len ako ten, kto sa chytí hoci čoho, odkiaľ očakáva pomoc. Ale prichádza **úmyselne, odhodlane a s vierou**.

Odkiaľ to môžeme vedieť? Z toho, že k Ježišovi prišiel a **sa Mu klaňal**. *Tu prišiel k nemu malomocný, klaňal sa mu a hovoril: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť“*. Vieme, že podľa zákona malomocní sa nemohli priblížiť k zdravým, ten **odstup** bol oveľa väčší, aký my máme teraz dodržiavať. A **karanténa**, v ktorej žili malomocní, bola prísna a definitívna, doživotná. Nemali šancu a nádej sa z nej dostať. **Žiadny kontakt** nebol možný so zdravým okolím, ba museli na seba upozorniť, ak by sa bol niekto k nim nevedome priblížil. Čiže bolo to akési **prekliatie**, bez východiska.

Teda tento človek vlastne **zbúra** všetky bariéry tým, že **proti zákonu** príde celkom **blízko k Ježišovi**. Ako sa mohol odvážiť na takú opovážlivosť? Nie zo vzdoru alebo nezodpovednosti, ale pretože ho tam viedla jeho **viera**; presvedčenie, že to nie je len pokus, a potom sa uvidí. On vyhľadal Toho, kto sa nad ním **vie zľutovať**. Akoby mal tú istotu, že **bude z tohoto miesta, z Ježišovej blízkosti odchádzať iný, než ako prišiel**; bude odchádzať uzdravený resp. **očistený** od svojej nemoci a preto nebude žiadnou prekážkou jeho prítomnosť medzi ľuďmi. Čiže v jeho odvážnom kroku a príchode k Pánovi sa prejavila táto **viera**.

Bratia a Sestry, táto udalosť je pozoruhodná aj preto, lebo podľa Biblie je to **prvé** takéto uzdravenie. Doposiaľ Pán Ježiš žiadneho malomocného neuzdravil. Náš

človek teda **nepočul** o nikom, **nestretol** nikoho, kto by bol Pánom očistený od malomocenstva. Nemal žiadnu pohnútku, príklad, ktorý by ho motivoval. Ide po úplne neznámej a **nevysľapanej** ceste za Ježišom. Je to zahanbujúce, keď si pomyslíme, koľko povzbudivých príkladov poznáme my, a predsa sa nevieme odhodlať, sme obklúčení mnohými svedkami viery a predsa pochybujeme. Malomocný však **verí napriek tomu**, že by mal nejaké podklady.

Ale to, ako sa klania a sa k Pánovi Ježišovi prihovára, je ešte výrečnejšie. „*Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť*“. Nielen samotným oslovením: **Pane, Kyrie**, ktorým ho má za Mesiáša, čo je v istom zmysle už samo o sebe vyznanie viery. Ale tiež je pozoruhodné, že po prejave úcty, **nevyslovuje prosbu**. On **neprosí**, ale **vyznáva a oznamuje**. Vyznáva svoju istotu, **presvedčenie** svojej viery, že Ježiš má moc nad jeho stavom a chorobou, nepochybne **ho môže uzdraviť**. Jedine na Jeho vôli záleží. Verí, že Ježiš vie vyriešiť jeho bezvýchodiskovú situáciu, prejaví záujem o túto pomoc a oznamuje to Ježišovi, pričom **nechá na Neho**, či bude chcieť. Je to príklad človeka, ktorý počúva Jeho slová a plní ich, **vzťahuje na seba**, berie Ho tak za slovo. Tomu hovoríme viera: **brať vážne Jeho slovo**.

Bratia a Sestry, veru by sme sa mali zahanbene zamyslieť nad tým, **aké je naše prichádzanie** k Pánovi, **aké sú naše modlitby**? **Vieme** takto prejavovať svoju úctu a neprosiť, neútočiť na nebesá, aby sa nám splnilo želanie? **Vieme** takýmto spôsobom dôverovať Pánovi, že Mu **dávame voľnú ruku** v našom živote? **Či** z našich úst výraz „*ak chceš*“ je potvrdením našej dôvery, **alebo** našej nevery? Myslím tým na to, že koľkokrát, keď sa takto modlíme, „*Pane, ak chceš...*“ neprejavujeme tým svoju plnú dôveru, ale je to skôr výhovorka, zámienka pre naše pochybovanie a neveru. Má totiž v sebe aj možnosť, že ak by sa to tak nestalo, potom môžeme povedať: *Pán to nechcel*. A že sme v to ani neverili, to sa ani nespomenie.

Malomocný prichádzal k Ježišovi bez takýchto špekulácií, úprimne a v pokore, predsa v plnej viere. Jeho prosba nie je dožadovanie sa, ale **vyznanie**: *Je to v Tvojej moci, môžeš to urobiť. Úprimne sa Ti odovzdávam a očakávam na Teba*. A v tom nepochybne dramatickom momente Pán Ježiš neodmietne tento prejav úcty. Neprekáza mu priblíženie sa malomocného napriek zákonu, ale sa ho **dotkne**. *On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“* **Plne prijíma** priblíženie sa tohoto človeka, svojím dotykom ho zbaví všetkých možných obvinení z porušenia zákona a uzdravuje ho svojím slovom „*Chcem, buď čistý!*“.

Bratia a Sestry, táto scéna je veľmi výrečná. Totiž **dotýkať sa** malomocných bolo **zakázané** preto, aby nenakazili svoje okolie. Teda pri dotyku sú **dve možnosti**. **Buď** malomocný **infikuje svojou nečistotou** toho, kto sa ho dotkne, **alebo** ten, Kto sa ho dotýka, **má moc preniesť na neho svoju čistotu**. Ježiš svojím dotykom potvrdzuje, že tento **človek je zbavený nemoci**. Vracia mu všetko, o čo ho nemoc pripravila.

Ale v pokračovaní vidíme, že ho upozorňuje na dve veci. **1. aby** zo svojho uzdravenia neurobil senzáciu. **2. aby** sa šiel ukázať kňazom. Totiž kňaz bol kompetentný niekoho vyhlásiť za zdravého resp. kulticky za čistého. Toto vyhlásenie

bolo **nevyhnutné pre prijatie** uzdraveného človeka späť do spoločenstva Božieho ľudu. Zároveň tým Ježiš potvrdzuje, že rešpektuje Zákon a nemá snahu ho znevažovať alebo ignorovať.

Uzdravený človek dostáva zvláštne poslanstvo. Nehovorí mu Pán, aby šiel a vydával svedectvo, o tom, kto a ako ho uzdravil. Ale ho poverí tým, **aby sám bol svedectvom**. Svedectvom pre kňazov, pre rodinu, pre ľudí, aby bol svedectvom o Tom, Kto ho uzdravil. Aby sa ukázal kňazovi, rodine, spoločenstvu - **im na svedectvo**. Aby bol viditeľnou ilustráciou, dôkazom Jeho uzdravujúcej, očisťujúcej moci, aby **zmena jeho života** bola svedectvom o Pánovi Ježišovi. Toto svedectvo vlastným životom, zmenou a obnovou bude velebiť Ježiša Krista.

Bratia a Sestry, takéto stretnutie, takéto prežívanie Jeho moci nám chce darovať Pán, ak sa Mu vo viere a v pokore odovzdáme, aby mohol konať v našom živote. *Ámen*

Modlime sa:

Drahý Pane Ježišu, ďakujeme, že si nielen zvestoval pravdy kráľovstva Božieho, ale si aj uskutočňoval jeho moc v živote tých, ktorí k Tebe s vierou prichádzali. Ďakujeme, že Ty všetko vieš a všetko dobre spravuješ. Zdieľaš s nami spoločenstvo a svojou mocou vieš uzdraviť naše biedne životy, stavy, kedy strácame i nádej. A hlavne ďakujeme, že Tvoja moc je dostatočná zlomiť a zničiť všetky dôsledky hriechu v našom živote, vieš nás očistiť a obdариť novým srdcom, čistým životom.

Odpusť, že naša viera je plná neistôt a pochybností, chýba nám tá pokora, s ktorou by sme Ti skutočne odovzdali právo nad sebou a zverili sa do Tvojich rúk, ako to vyznával ten malomocný: *Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť*. Túžime po tom, aby sme nepochybovali, že chceš. Veď si prijal aj cestu na kríž, aby si nás zbavil moci hriechu. Očisti, obnov a posväť náš život, aby sme boli na svedectvo všetkým, medzi ktorých si nás položil. Aby sme boli svedectvom o Tvojej moci a spasiteľnej láske.

Predkladáme Ti našich milých, blízkych, náš zbor, našu spoločnosť a svet, v ktorom žijeme - zmiluj sa a daj sa poznať ako mocný Vyslloboditeľ tým, čo Ťa hľadajú, aj tým, ktorí vo svojej biede Ťa vzývajú. Prosíme za nemocných, za ich rodiny, opatrovateľov, za všetkých ktorí sú v službe, aby sa nám lepšie darilo, prosíme za deti a rodičov, za mládež a manželstvá, za ľudí na zodpovedných pozíciách ako aj za náš zbor a za cirkev. Uč nás veriť a verne Ťa vyznávať svojím životom. Pre Tvoje milosrdenstvo prosíme, vypočuj nás. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie: Očakávaj Hospodina! Buď silný! Nech je pevné tvoje srdce. Očakávaj Hospodina! Amen (Ž 27,14)

Záverečná pieseň: 582 - Veriť ma uč Pane, prosiť ma uč...